

ת"פ 18226/06/13 - מדינת ישראל נגד שמוליק מיזל, אסף פוגל, קובי פרבדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 18226-06-13 מדינת ישראל נ' מיזל ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט בכיר דניאל בארי
מדינת ישראל

נגד
1. שמוליק מיזל - ע"י עו"ד שי בן טובים
2. אסף פוגל ע"י עו"ד בני כץ
4. קובי פרבדה - ע"י עו"ד משה אלון

גזר דין

כתב האישום בתיק זה הוגש תחילה נגד חמישה שוטרים ששירתו כבלשים בתחנת גבעתיים.

כתב האישום נגד נאשם מס' 5, אורי בן חמו, נמחק בטרם החל הדיון בתיק.

לאחר שמיעת ראיות זיכיתי את נאשם מס' 3, אייל דרורי, מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

נאשם 4, קובי פרבדה זוכה מאחד האישומים והורשע באישום הנוסף שיוחס לו בכתב האישום.

בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים מצאתי לנכון לאבחן הבחנה ברורה בין נאשמים 1 ו- 2 לבין נאשם 4.

נאשם 4 הורשע רק באישום אחד שנסיבותיו פחות חמורות מן המעשים המיוחסים לנאשמים 1 - 2.

כמו כן יש לייחס חומרה למעמדו של נאשם 1 ביחידה.

נאשמים 1 ו-2 הורשעו בהכאתו של העצור דניאל בן חיים ביום 16/11/12 במשרדי הבילוש של תחנת גבעתיים כשהוא כבול באזיקים.

לבן חיים נגרמו חבלות כתוצאה מהמכות שספג. נאשמים 1- ו- 2 הבהירו כי הם מכים אותו כדי שיבין שלא יוכל לברוח מפניהם כיוון שהם "הבילוש של גבעתיים".

באישום השני הורשעו נאשמים 1- 2 כי ביום 17/5/12 בתחנת גבעתיים היכו את ברמי רחמים שלום שבא לתחנת גבעתיים כדי לקבל תעודת חוגר שנפלה לו, במהלך מרדף שערכו אחריו יום קודם לכן בלשים מהתחנה.

נאשם 2 היכה את המתלון בסטירת מצלתים, הכניס את ראשו בין רגליו.

בשלב מסוים נאזק המתלון בידי, הוא ביקש מהנאשם 1 לשטוף את פניו כיוון שדימם. נאשם 1 סירב ואף היכה את המתלון באמצעות אלה בידי ובבטנו.

כתוצאה מהאלימות שהופעלה נגדו נגרם למתלון פצע על פני הקרקפת, שטף דם סביב עין שמאל, שטף דם בזרוע ימין, חבלות בפניו ושריטות על גבו.

נאשם 4 הורשע בכך כי ביום 5/3/12 לאחר שערכב את איגור שיסטיק, שהשמיע ביטוי מעליב ברוסית כלפי השוטרים, אמר לו שיקבל את המגיע לו בתחנה. המתלון אמר שיפנה למח"ש. בתחנה הנאשם דחף את המתלון שאיבד את שיווי משקלו ואז אמר לו הנאשם: **"איך תתלון במח"ש אתה מסטול"**.

הנאשם סטר למתלון כשזה שאל אותו אם הוא לא חושש לשלם ביוקר על מעשיו.

למתלון נגרמה אדמומיות קלה בלחי השמאלית.

הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים הם שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם וכן פגיעה בתדמית המשטרה בעיני הציבור.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש נאשם 1 כקצין הבילוש של המחלק. הנאשמים האחרים שירתו כבלשים באותו מחלק.

התביעה הדגישה את החומרה שבמעשי הנאשמים שפגעו לא רק במתלונים אלא גם באמון הציבור במשטרת ישראל. התביעה ביקשה לגזור על הנאשמים 1 ו- 2 עונש כולל של 18 חודשי מאסר.

ב"כ התביעה ציינה כי נאשם 1 היה בתפקיד פיקודי, אולם מעשיו של נאשם 2 היו חמורים יותר ועל כן ציין ב"כ המדינה כי ראוי לגזור על שניהם עונש זהה.

ב"כ המדינה עתר לגזור על נאשם 4 שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות בהתחשב בחלקו

המצומצם יותר באירועים נשוא כתב האישום.

ב"כ הנאשמים ביקשו לקבוע כי מתחם הענישה ההולם לגבי נאשמים 1-2 נע בין מאסר מותנה לעבודות שירות.

ב"כ נאשמים אלה ביקשו להתחשב בתרומתם של הנאשמים למשטרת ישראל, בנסיבותיהם האישיות ועדויות האופי שנשמעו בעניינם וביקשו להסתפק בעונש מאסר מותנה.

ב"כ נאשם 4 ציין כי מרשו שירת שירות ארוך ללא דופי במשטרת ישראל, נאלץ לעזוב את השירות עקב החקירה בתיק זה.

ב"כ נאשם 4 ציין כי אביו של נאשם 4 נרצח במהלך שוד וכי נקבע לו נכות ע"י משרד הביטחון עקב שירותו במשטרה.

אין ספק כי מעשיהם של נאשמים 1 ו-2 הם מעשים חמורים. נאשמים אלה תקפו שני מתלוננים שהיו במשמורתם וגרמו להם לחבלות.

הנאשמים אכן עשו עבודה טובה בגבעתיים והביאו לצמצום העבריינות במקום אך הישג זה אינו יכול להצדיק בשום פנים ואופן שימוש באמצעים בלתי חוקיים כדי לזרוע פחד בקרב העבריינים.

אין להשלים עם תפיסה מעוותת כמפורט לעיל.

שני הצדדים הציגו פסיקה התומכת בגישתם.

בעניינו של נאשם 4 התחשבתי בשירותו החיובי למשך 23 שנים במשטרת ישראל, בנכות שנקבעה לו וכן ברמת האלימות החד פעמית שלא הייתה חמורה במיוחד.

לאור כל האמור החלטתי לגזור על נאשם מס' 4 שישה חודשי מאסר ע"ת למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי נאשם לא יעבור עבירה שמהותה אלימות כלפי גופו של אדם.

לעונש זה אני מצרף קנס בסך ₪ 750 או 12 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 15/9/15.

אני מחייב את נאשם מס' 4 לפצות את איגור שיסטיק ב- ₪ 750. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד יום 15/8/15 ויועבר למתלון על פי פרטים שימסרו ע"י מח"ש.

באשר לנאשמים 1 ו-2 מקובלת עלי עמדת המדינה לפיה עונשם אמור להיות זהה.

בעניינם לקחתי בחשבון את שירותם החיובי במשטרת ישראל, את הפסקת שירותם בעקבות החקירה בתיק זה ואת

נסיבותיהם האישיות.

לקחתי גם בחשבון את העובדה כי נאשם 2 הלומד משפטים, לא יוכל קרוב לוודאי לקבל רישיון עו"ד בעתיד הקרוב.

נוכח הדברים שצוינו לעיל, אני גוזר על נאשמים 1-2 עונש של 15 חודשי מאסר מהם 6 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו עבירה שמהותה אלימות כלפי גופו של אדם.

עונשי המאסר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

נאשם 1 יבצע עבודות שירות בתחנת שדות במשטרת ישראל, ברחוב הרצל 40 קדימה, תחילת העבודות של נאשם 1 יחלו ביום 9.8.15, על נאשם 1 להתייצב במועד זה לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות שירות בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה.

נאשם 2 יבצע עבודות שירות בתחנת פ"ת במשטרת ישראל, ברחוב שטמפפר 53 פ"ת. תחילת העבודות של נאשם 2 יחלו ביום 18.8.15, על נאשם 2 להתייצב במועד זה לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות שירות בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה.

העתק יועבר לממונה על עבודות השירות.

לעונש זה אני מצרף לגבי כל אחד מהנאשמים 1 ו-2 קנס בסך 1,250 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם עד יום 15/11/15.

אני מחייב את הנאשמים 1 ו-2 לפצות את המתלון דניאל בן חיים בסך 2,000 ₪ כל אחד.

אני מחייב את הנאשמים 1 ו-2 לפצות את המתלון רחמים שלום בסך 3,500 ₪ כל אחד.

הסכומים הנ"ל יופקדו בקופת ביהמ"ש עד ליום 30/10/15 ויועברו למתלוננים לפי פרטים שימסרו על ידי מח"ש.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ה, 13 יולי 2015, בהעדר הצדדים.